

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2018. április 1.
Húsvét, Urunk feltámadása

Húsvéti öröm

Anagyböjt negyven napig tartó időszakunk befejeződött, megérkeztünk húsvét ünnepéhez, amely nap a feltámadás ünnepe.

Tekintetünk két irányba is néz ezen az ünnepen, a múlt és a jövő felé. Egyrészt visszatekintünk a múltbeli eseményre, az Úr Jézus halálból való feltámadására, másrészt reménnyel tekintünk a jövő felé, amikor mi is feltámadunk majd a halálból a mindenható Isten hatalmának köszönhetően. Magától értetődő, hogy az ünnep örömmel tölti el szívünket, mert Krisztus halálon aratott győzelme azt is jelenti, hogy mi sem fogunk örökké a halál országában maradni, hanem Isten feltámasztja testünket és újra egyesíti azt halhatatlan lelkünkkel. Amikor ez megtörténik, akkor vele élhetünk majd az örök boldogságban, amelyet mennyországnak nevezünk.

Húsvéti örömünk nem egyetlen napig tart, hanem ötven napon át, egészen pünkösd ünnepéig, a Szentlélek eljövetelére napjaink, sőt még tovább is, hiszen

minden vasárnap a szentmisében ünnepélyes formában elevenítjük fel az Úr húsvéti titkát, azaz megváltó halálának és üdvözítő feltámadásának eseményét. A mai ünnep és a következő hetek arra hívnak minket, hogy mi is keressük az Urat, találkozhatunk vele, a Feltámadással, és várjuk azt, hogy nekünk is élőként mutassa meg magát. A húsvéti időszak evangéliumi részletei visszavezetnek minket az Úr húsvétja utáni napokba, amikor sorra megjelent az asszonyoknak, a tanítványoknak és az apostoloknak. E találkozások megerősítették őket abban, hogy mindaz igaz, amit Jézus korábban állított magáról. Igaz, hogy ő az Isten Fia, aki megváltásunkért jött el emberi világunkba. Lassan megértük, hogy az ő kereszthalála nem kudarc, hanem Isten üdvözítő tervében szereplő cselekedet. A találkozások során megértük saját küldetésüket is: el kell indulniuk, hogy tanúságot tegyenek mindarról, amit Mesterük mellett három éven át megéltek és legfőképpen tanúságot tegyenek a legnagyobb csodáról, az ember számára felfoghatatlan titokról, a feltámadásról.

Hiteles tanúságtétel

Bizonyára az egykor tanúságtételre induló apostolok is megtapasztalták azt a nehézséget, amit az Egyház évszázadai során szintén átéltek az igehirdetők: nem könnyű, nem egyszerű erről a húsvéti titokról beszélni, hiszen csak az képes erre, aki maga is találkozott a Feltámadással.

Enélkül nem volna hiteles a tanúságtétel. És az is igaz, hogy azok számára, akik elsőként hallották az apostolok bátor szavait az Úr feltámadásáról, nem volt könnyű elfogadniuk, elhinniük a hallottakat, miként minden kor emberének meg kell küzdenie ezzel a nehézséggel. Ugyanis arról van szó, hogy semmi nem helyettesítheti az Úrral való találkozást, amely személyes hitelmény, s amely a hit útjának kezdete mindenki számára.

Erősítsd hitünket!

Urunk, Jézus Krisztus! A veled való találkozás reményében indulunk húsvéti utunkon, mert nélküled lelkileg vak, sötétben botorkáló emberek vagyunk.

Add meg nekünk a hitet, hogy feltámadásod részesei és tanúi legyünk! Ahogy egykor a tanítványok, mi is keressük az üres sírban, szürke hétköznapjainkban, monoton munkánkban, kiüresedett kapcsolatainkban, meg nem valósult céljainkban. De hamar be kell látnunk, hogy hit nélkül nem találunk rád. Erősítsd bennünk a hitet, hogy megértsük kereszthalálod és feltámadásod üzenetét, erősítsd bennünk a hitet, hogy fel tudjunk ismerni téged a mindennapokban!

Húsvétvasárnap

ApCsel 10,34a.37-43
Kol 3,1-4
Jn 20,1-9

Húsvéthétfő

ApCsel 2,14.22-33
Mt 28,8-15

Kedd

ApCsel 2,36-41
Jn 20,11-18

Szerda

ApCsel 3,1-10
Lk 24,13-35

Csütörtök

ApCsel 3,11-26
Lk 24,35-48

Péntek

ApCsel 4,1-12
Jn 21,1-14

Szombat

ApCsel 4,13-21
Mk 16,9-15

Húsvét 2.

vasárnapja
ApCsel 2,42-47
1Pét 1,3-9
Jn 20,19-31